

1917.

494177

BUDAPESTI KIR. UGYESZSEGE
1917. DEC. 11.
Nr. 13.

RAZELE AUROREI

ZIS'A IISUS: „EU SUNT LUMINA LUMII“.

Sfinții cei falși.

B
573

(Textul pe cealaltă față).

Sfinții cei falși.

Multe lucruri falșifică oamenii pe pământ, și cu cât e mai mare corupțiunea morală, cu atât mai multă e falșificarea. Unile lucruri așa le falșifică, că imitează forma și fața lor pe din afară. De exemplu aurul cu amestecătură de aramă ori alteceva, margaritarile scumpe cu sticlă, pielea cu hârtie etc. Iar artistica falșificării banilor constă din aceea, că pe tot așa hîrtie, ca cea veritabilă și tot așa tipărire să poată face.

Sunt înse lucruri, cari falșificate tocmai contrastul celor veritabile sunt, și încă în toate. Oamenii au falșificat și sfințitul dumnezeesc; ideile despre Dumnezeu, împărăția lui D-zeu, iad, moarte, spirit și le-au schimbat așa, cum e cu totul contra celor reale. Intocmai vezibil lucrează acela spirit, care acopere originalul de dinnaintea ochilor oamenilor și în locul lui să silește a așeza cele falșe.

La lumina spirituală și sufletească trebuie să vină oamenii, ca să știe apoi face deosebire între lucrurile veritabile și între cele falșe. Aceasta lumină prin întoarcerea din păcat și prin credința în Iisus, ca Mântuitorul o da sfântul Spirit.

În locul înțelesurilor vechi rătăcite pășește privirea realității. Prin cetirea sirguincioasă a cuvântului lui Dumnezeu, a sfintei Scripturi ajunge omul la cunoștința adevărată și orizontul său zilnic să lătește.

Cea mai mare parte a poporului are o idee falșă despre sfințenie, viață sfântă. În India de exemplu (vezi ilustrația noastră) poți afla în multe locuri cerșitori mai de tot goli șezând pe marginea uliței și cerșind. Părul lor e împletit colac sau atârână în jos încăleit. Sunt murdari, ignoranți și răutăcioși. Dară în mână au șirul de rugăciune și ei stau înaintea poporului vestiți ca sfinți și onorați. Așadară poporul nu are idee despre sfințenie. Și în țările creștine europene să află asemenea lucru, și dacă nu în așa

stare năpărlită. Sunt postitori, chinuitori umblători în vestminte de jale, cari pe din afară să văd sfinți, dară în lăuntru în inima lor sunt răi și nepocăiți. Contrastul acestora sunt iarăși fariseii timpului mai nou, în haine scumpe, împodobiiți cu cruci de aur, îmbrăcați cu demnitate arată sfințenia pe din afară, iar din lăuntru sunt plini de poftă după mărire pământescă, gonire după desfătări, sgârcenie și desprețuire de aproapele.

Noi trebuie să cunoaștem bine, că ce e sfințenia, adecă viața sfântă, că fără de aceasta nu putem deveni cetățenii patriei sfinților. Dupăcum o spune sf. Scriptură: „Dupăcum acela este sfânt, care v'a chiămat pre voi, fiți și voi sfinți în toată petrecerea voastră. Pentru aceea este scris: Fiți sfinți, că eu sunt sfânt.“ (I. Epist. lui Petru cap. 1, 15—16.)

Cerul este locuința celor sfinți, acolo este tronul cel mareț alui Dumnezeu. Acolo dară numai sfinți pot ajunge, dară aceasta sfințenie trebuie să și-o câștige omul deja pe pământ!

Apostolul au numit pre membri primilor comunitați creștine sfinți, dară aceia nu au fost cerșitori pe jumătate goli, și nici pocriți îmbrăcați în sac și bolborositor de rugăciuni lungi, sărutători fantastici de icoane și statue sau prefăcători; ei oameni curățiți de păcatele lor, cari au credință vie, sunt pătrunși de speranță cerească și iubire, blânzi, umiliți, sinceri, sirguincioși, îndurători și drepti.

Omul cel sfânt știe iubi într'adevăr și încă preste toate pre Dumnezeu, iar pre deaproapele său, ca pre sine însuși, dară aceasta trebuie s'o dovedească cu fapta. Omul sfânt să reține dela murdăria lumii: dela alergarea după desfătări trupești, dela mândrie, dela necumpătate, dela sgârcenie, dela urură, dela lăcomie și dela minciună. Omul cel stânt e om drept, față de sine strict, față de alții cuviincios, dară dreptatea e legată la olaltă cu îndurarea, după cum este

scris: „Îndurarea și adevărul se vor săruta. (Psalm 85, 11.)

Omul sfânt e îndurător, ajutând altora, gata a aduce jertfă, blând, umilit, dară nu prefăcut; el e om cu viața deschisă, sincer, îndelungrăbdător, îmbrucurându-se de prosperitatea altora, vesel în spirit, îndestulat. Nu judecă, nu condeamnă. Iubește sfânta Scriptură și să închină lui Dumnezeu în spirit. La toate acelea, câte sunt bune, nobile și plăcute Domnului, el să silește cu devotare. Cu un cuvânt omul cel sfânt e simplu în spirit, dară cu caracterul nobil. Pe din afară e tot așa, ca altul, dară din lăuntru e ceresc.

Omul cel mai sfânt a fost Domnul Iisus. El e exemplul fiecărui creștin. Noi toți aceea trebuie să fie în noi spiritul lui. Biserica, confesiunea, articole de credință, ceremonii, toate nu ne folosesc nouă, dacă în noi nu este spiritul lui Iisus.

A fi sfânt nu-i așa greu lucru, după cum o gândesc oamenii, numai trebuie să ne predăm cu totul conducerei sf. Spirit, care pre noi în fapt ne sfințește, nu cu apă, nici cu oleiu, nici cu cenușă, ci cu puterea sa pătrunzătoare.

Că va mai fi pe noi, până trăim pe pământ încă destulă slăbiciune, e adevăr, dară când va pica de pe noi corpul, va pica și slăbiciunea ce să alipește de el, iar noi vom intra curățiți în patria sfinților, în patria iubirei, fericirei, păcei, bucuriei, vieței și măririi vecinică.

Dară până atunci trebuie să ne lupțăm nu numai contra păcatelor, ci și contra slăbiciunilor noastre, că să fim aflați ca biruitori!

Iubite suflete, de care sfinți de țini tu? Apostolul zice: Urmăriți pacea (cu D-zeu) și sfințenia, fără de care nimene nu va vedea pre Dumnezeu.

Prav pe genunchi.

Un predicător, care ieși dintr'o casă, în care el tocmai să rugase, observă la ieșire prav pe genunchii săi, care

el îl șterse iute. Dară el nu avea ce să se rușineze de aceea; aceste pete mici de prav au fost cea mai bună recomandare pentru el, că ea însăamnă, că el mângâie pre un bolnav, a încercat a ajuta unui muribund.

Unii oameni, cari în alte vremuri sunt fără de gânduri și indiferenți, au lipsă apoi, când să află suferinzi sau în confusiuni mari, de ajutorul aceluia, care are prav pe genunchi. Într'o zi veni un sol grăbitor la un predicător și-l rugă urgent, a veni la un om, care are o suferință dureroasă în corp, dară are și mai mare strîmtorare sufletească. Era un bărbat, care auzise de multe ori evangelia, căpătase convingeri adânci, a vărsat deja multe lacrimi și de multe ori s'a hotărit, a primi pre Christos și a se preda lui, care tot așa de multe ori căleă votul său, pentru că fu abătut de camerazi și prietini nelegiuți de acolo. Acuma era el bolnav și nespus de nefericit; el să temu, că trebuie să se piarză și dori foarte vorbirea predicătorului. Acela veni și-i istorisi despra iubirea lui Dumnezeu către bieții păcătoși pierduți și să rugă cu el pentru mântuirea sa. El strigă mai neîncetat: „Oh, ce un păcătos ticălos am fost eu! Păcatele mele au ajutat a răstigni pre Iisus pe cruce; eu am bătut piroanele prin mânele și picioarele lui și am străpuns coastea lui cu sulița!“ Lui i-se spuse, că el acum cu atât mai iute poate vedea inima lui Iisus, care din iubire către el fu frîntă în moarte, și că însușirea lui Iisus și jertfei sale este unica cale a mântuirii pentru el. „Vezi,“ zise predicătorul, „acesta este Mielul lui Dumnezeu, care rădică păcatul lumii — așadară și al D-tale. Și predicătorul să rugă cu serioșitate pentru el. În sfârșit să ivi și pentru el speranța. „Eu cred,“ zise el, „că nu voiu părăsi patul meu fără de iertarea păcatelor.“

Acuși putu el să-și însușască meritul lui Iisus în credință și apoi strigă el voios: „Oh, câte păcate am grămădit eu pe mine! Nu erau de numărăt,

dară acum toate au dispărut ! Iisus le-a luat de pe mine. Eu și voiesc a-i mulțami lui pentru aceasta !” — Pravul pe genunchi l-a ajutat pre el la fericire.

„Este aici cineva, care să știe ruga ?” așa oftă un biet bărbat, care printr'o înprejurare căzu din tren și fu înfricoșat vătămat. Trenul stătu și o mulțime de oameni părăsi secția vagonului și sau adunat pe după cel nenorocit : „Oare nu este aici nimene, care să știe ruga ? Oh, rugați vă pentru mine !” Fețele să întoarseră dela omul cel zdruncit, dară mai mult de groaza, care să arată pe fața lui. Acuma păși înainte un ingener creștin, un bărbat, care de multe ori s'a rugat în locuri pravoase și pe acărui genunchi de multe ori trebuie să se fie arătat pravul ; el să plecă lângă cel nenorocit pe genunchi și să rugă. În clipă descoperiri cei de față în fața așa unui moment serios capurile lor și mulți plecară genunchiele lor, pe când în rugăciunea mișcătoare atât la cel ce se ruga ca și la cei ce ascultau curgeau lacrimile pe față. Căutau după un predicător, dară după puține clipe a părăsit spiritul corpul cel zdruncit. Ce frumos trebuie să apară în ochii lui Dumnezeu și a ingerilor pravul de pe genunchii ingenerului pios !

Cineva, care în locul inseratelor unui ziar căuta lucrul, fu respins, pentru că el nu putea arăta testimonii și recomandări. Precând să întoarse el adânc întristat, a părăsi contorul, observă stăpânul aceluia câteva locuri sure pe pantalonii celui ce căuta poziție și strigă napoi pe acela tânăr și îndreptă câteva întrebări către el. Tânărul îi mărturisi pe față, că este obiceiul său zilnic a se ruga, și că el mai ales astăzi, mai

nainte a lăsa casa și pre mama sa ce zace bolnavă, s'a plecat pe genunchi și a strigat fierbinte către Dumnezeu, ca să-i facă cu putință, a-și găsi ocupațiune, ca să fie mamei sale suferindă un sprijin. El s'a știut pre sine la mâna conducătoare a lui Dumnezeu, când a pășit în aceasta casă, și pentru aceea i-a fost refuzarea îndeosebi dureroasă. Domnul acela nu era creștin, dară își aduse aminte, că el însăși avu odată poziție la un domn, care obiceiua adeseori a avea prav pe genunchi și că el prin acela ajunsese la folos mare. El să hotări, pre acest tânăr fără de nici o testimonie și fără recomandare a-l primi în lucru, și el avu mulți ani un lucrător credincios și conștiincios.

Dacă un om lasă dimineața cămara de dormit cu prav pe genunchi ; dacă un predicător cu acest sămnp pășeste din odaia sa de studiu și pășeste pe amvon ; dacă el cu aceste semne pășeste la patul celor bolnavi și muribunzi și în cămările năcazurilor, atunci el poartă o deosebită distingere. Este un privilegiu înalt, a putea petrece înaintea tronului harului. Este sămnpul unui serv credincios, de o potrivă, de ce soiul sunt de altcum capabilitățile și înzăstrările lui. Dintre cei înalți e acela cel mai înalt, dintre cei puternici e acela cel mai puternic, care are acest sămnp. El e o binecuvântare pentru mulți, fără ca el sângur s'o știe. În vremea noastră, când valul păcatului devine tot mai puternic și cu judecățele sale amenință a erumpe asupra unei lume ticăloasă, lipsesc așa rugători, cari ocupă poziție între cei morți și cei vii, că să fie împiedecată plaga.

Redactor responsabil :
VASILIU BERBECAR.

Tot omul e chemat și binevenit la adunare !

ABONAMENTUL SĂ SE TRIMITĂ LA WELKER JÓZSEF, BUDAPEST, VII., HÁRSFA-UTCA 33. SZ.

Prețul la „Razele Aurei.”

Pe anul întreg : dela 1—2 exemplare 2,20 fil. de exemplar. Dela 3—10 exemplare 2 cor. de exemplar.

„ 11—50 „ 1,80 „ „ 50—100 „ 1,60 fil. „

În streinătate se socotește diferența speselor trimeteriei.

Kiadja és nyomta a Magyarországi Baptistaák Könyvnyomdája, Budapest, VII., Hársfa-utca 33.